

Een nieuwe kijk op het ontstaan van autisme door (kweek)eiwitten op het mazelenvirus

Hoe een weddenschap nog een nieuw gevaar van het mazelenvaccin aan het licht bracht

In mijn studiemanuscript betreffende de verborgen gevaren van vaccinaties staan enkele hoofdstukken over de gevaren van kweekbodems en hoe autisme kan worden veroorzaakt door vaccins. Hierin noem ik onder meer ook onderzoekers zoals Andrew Wakefield en Vijendra Sing. Die hoofdstukken volgen onder hetgeen ik nu eerst wil noemen vanwege de actualiteit van de vondst.

Het begon met een bericht van een Duitse website dat ik kreeg doorgestuurd. De kop luidde: [...] *Pharma-Lüge aufgefliegen – BHG-Urteil bestatigt: Masern-Viren existieren nicht* [...] Ik vond het een vreemd verhaal en dook er toch maar wat dieper in. Want hoe zou het Duitse Bundesgerichtshof in een vonnis kunnen oordelen dat het mazelenvirus niet bestaat?

Het proces bleek aangespannen door een zekere dr. Stefan Lanka die beweert dat mazelenvirussen niet bestaan, net zoals hij ook al eens beweerde dat het HIV-virus niet bestaat. Hij loofde 100.000 euro uit voor degene die kon bewijzen dat het mazelenvirus wel bestaat. Daar werd op gereageerd met een aantal onderzoekspublicaties die echter door Lanka werden afgewezen omdat hij niet betalen wilde. Toen moest de rechter een oordeel vellen en die oordeelde dat de heer Lanka zijn weddenschap had verloren. Daarop ging Lanka in hoger beroep en toen kwam er een geleerde getuigendeskundige aan te pas, prof. Dr. Andreas Podbielski directeur van het Institut für Medizinische Mikrobiologie und Hygiene van de universiteit van Rostock. Ook het Robert Koch Institut (RKI) werd ingeschakeld. En daar verklaarde prof. Dr. Annette Mankertz – de RKI-deskundige betreffende mazelen, bof en rode hond - dat het mazelenvirus soms typische cel-bestanddelen bevat, zoals ribosomen, de eiwitfabrieken van levende cellen.

Virussen onderscheiden zich van alle andere cellen omdat ze zelf niet over ribosomen beschikken. Die ribosomen zijn nodig voor de vermeerdering van cellen. Dat is ook de reden dat virussen gastheren nodig hebben om zichzelf te kunnen vermeerderen.

Dat wist ook de getuigendeskundige. En daarom won Stefan Lanka zijn hoger beroep. Als virussen geen ribosomen bevatten en dat als mazelenvirus bestempelde virus bevat wel ribosomen, dan is dat geen echt virus en dus kan zo'n mazelenvirus niet bestaan. Conclusie: Het mazelenvirus kan niet als zodanig bestaan!

Lanka had zijn hoger beroep gewonnen vanwege een simpele constatering van de getuigendeskundige:

De getuigendeskundige poneerde de opmerking dat met de bewering van het RKI m.b.t. ribosomen in het mazelenvirus, de beweringen over het bestaan van dat mazelenvirus weerlegd zijn. Een mazelenvirus dat ribosomen bevat kan gewoonweg niet bestaan.

Dat blijkt toch genuanceerder te liggen, ondanks dat uit de medische literatuur zou blijken dat virussen absoluut geen ribosomen kunnen bevatten.

Ondertussen verscheen ook een boek door Hans U.P. Tolzin, met de titel *Die Masern-Lüge*. Tolzin had dat verhaal natuurlijk ook op de voet gevolgd en vroeg vervolgens zelf aan dat RKI of dat mazelenvirus toch ribosomen bevatten kan. Want als dat toch wel het geval kon zijn dan was dat in tegenspraak met de opvatting van de getuigendeskundige. Op 26-1-2016 kreeg hij antwoord van het RKI:

[...] Die Pressestelle des RKI hat in einer abgestimmten Antwort auf eine Reihe gleichlautender Anfragen unter anderem darüber informiert, dass Masern-Viren Ribosomen enthalten können. Viren können durchaus einige wenige Ribosomen enthalten. Vor allem bei größeren Viren wie Arena- oder eben Masern-Viren kann er bei der Abknospung an der Plasmamembran zum (zufälligen) Einschluss von zellularem Material/Plasma u.a. Ribosomen kommen, unabhängig davon, in welches Kompartiment die Viren danach gelangen. Bei der Abknospung an der Membran gelangt zytoplasmatisches Material unkontrolliert in die Viruspartikel. Bei den eingeschlossenen Ribosomen handelt es sich höchstwahrscheinlich um nutzlosen Beifang (so sind Masern-Viren für die Replikation auf die Ribosomen der Wirtszelle angewiesen), der für die Viren aber auch nicht 'schadlich' ist. In der Fachliteratur ist der Einschluss von Ribosomen beispielsweise für die Arenaviren eindeutig beschrieben (zum Beispiel Molekulare Virologie von Moderow D. et al.).

Op zoek dus naar het Arena-virus en dat leverde uiteindelijk de volgende beschrijving op: *[...] Arenavirussen zijn verpakt in een bol van een vetachtige substantie en hebben een diameter van 60-300 nm. Bij microscopische opnamen blijkt het oppervlak van het virus vaak bezet met korrels (ribosomen van de gastheercel), vandaar de naam (arena is Latijn voor zand) [...]*

In bovenstaande beschrijving wordt dus gesproken over ribosomen die tegen de buitenkant van het virus kleven (tegen het manteleiwit van het virus). Maar volgens het RKI kunnen er soms ook ribosomen uit de gastheercel worden ingesloten door de nieuw gevormde virussen. **Ribosomen (eiwitten) van de gastheercel kunnen zich dus zowel aan de buitenkant als binnenin de arenavirussen bevinden en daarom kan dit (volgens het RKI) ook bij het mazelenvirus het geval zijn.**

Maar waarom wilde het RKI hier eerder niet zelf over publiceren? In het boek van Tolzin wordt niet gerept over prof. dr. Annette Mankertz, maar wordt slechts het antwoord van het RKI genoemd. Waarschijnlijk is het RKI heel voorzichtig met het prijsgeven van de hierboven geciteerde informatie omdat hier natuurlijk door slimme vaccincritici meteen conclusies betreffende verborgen gevaren van vaccinaties aan worden verbonden (terecht). Frau Mankertz sprak daarom ook slechts over 'ingesloten' ribosomen, die eigenlijk weinig kwaad kunnen. Maar al zoekende stuitte ik toch opeens op het bovenstaande citaatje uit een standaardwerk over Virussen en dat geeft zorgelijker informatie. Want dat geeft aan dat de mazelenvaccin virussen die gekweekt worden op een dierlijke kweekbodem echt voor de mens lichaamsvreemde eiwitten – zoals (dierlijke) ribosomen kunnen bevatten. En dat is dus het geval bij het vaccinale mazelenvirus dat gekweekt wordt op de cellen van kippen-embryo's. Zelf denk ik dat het bovenbeschreven mechanisme ook wordt aangetroffen bij alle kweekbodems van dierlijke oorsprong.

Mazelenvaccins zijn bij uitstek zo gevaarlijk omdat er ook nog een ander mechanisme in het spel is. Denk aan de gelijkenis van het vaccin-mazelenvirus met het BMP-eiwit (mimicry), dat in het volgende hoofdstuk aan bod komt.

Het RKI en de genoemde deskundige voor mazelen, bof en rode hond weten dat heel goed, maar doen er zoveel mogelijk het zwijgen toe omdat ook hun instituut wordt gecontroleerd door het farmaceutisch-industrieel complex. En ondertussen prikt men lustig door en wordt de gehele bevolking bepreekt om toch vooral kleine gezonde baby's deze gif-cocktail in te laten

sputen. De vaccinlobby heeft dit mazelenvaccin waarschijnlijk niet opzettelijk zo geconstrueerd, maar laat wel na om na de ontdekking van deze gevaren eerst te stoppen met vaccineren om zich publiekelijk op voortzetting van deze praktijken te beraden. En ook dat is misdadig.

Men weet dus dat met name het mazelenvaccin – mede door de aanhangende dierlijke eiwitten - leidt tot toename van allergieën, auto-immuunziekten en – door de mimicry van het mazelenvirus met BMP-eiwit – tot autisme en gaat gewoon door, terwijl gezwegen wordt over de reeds bekende bijwerkingen. Onderzoeksinstituten wordt ook het zwijgen opgelegd en ondertussen de hele bevolking – van lager tot hoger opgeleid – onder bang makende druk gezet om toch vooral hun kinderen en zichzelf met dat mazelenvaccin te laten insputen.

Door de sterke gelijkenis van het mazelenvirus (het vaccin-mazelenvirus) met het BMP-eiwit wordt in de hersenen niet alleen het vaccin-mazelenvirus aangevallen door het immuunsysteem, maar ook het BMP-eiwit dat aan de basis ligt van de myelinelaa die de zenuwen omhult en beschermt en zo bijdraagt aan een goede communicatie tussen de zenuwcellen onderling.

Beschadiging van de myelinelaa leidt tot neurodegeneratieve aandoeningen, waaronder MS en ook autisme.

Niet alleen autisme neemt de laatste decennia toe, maar ook in de prevalentie van MS zien we een toename.

In de hierna volgende hoofdstukken probeer ik de diverse gevaren van het mazelenvaccin op een rijtje te zetten, ook in relatie met gelijktijdig toegediende vaccins met daarin elektroactieve stoffen zoals kwik en aluminiumzouten.

In zekere zin zijn die mazelenvaccins ook te beschouwen als de zogenoemde ‘conjugate vaccins’ met bacteriële pathogenen.

Bij het mazelenvaccin kleven dierlijke eiwitten aan de mantels van vaccin-virussen en bij conjugate vaccins heeft men met opzet eiwitten laten kleven aan de buitenkant van bacteriële pathogenen

Dat de gevaren van kweekbodems en de aanhangende eiwitten aan de mazelenvirusdeeltjes al geruime tijd bekend zijn bij de gezondheidsautoriteiten, bleek na het overlijden van Freek Hagoort kort na zijn BMP-prik. Bij het postmortem-onderzoek noemde een onderzoekster als eventuele mogelijkheid ook nog een allergie voor kippeneiwit.

In elk geval leidde die weddenschap van Stefan Lanka – ook al had hij eigenlijk ongelijk – toch tot nog weer een nieuwe kijk op de gevaren van het vaccinale- mazelenvirus.